

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/120/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121207349
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4121207349.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, zastúpený : Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: T. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. ulica 4, E. Q., v konaní o zaplatenie sumy 2900,28 eura, takto

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 120 eur zastavuje.
- II. V zastavujúcej časti sa žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1511,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1511,60 eura od 28.11.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a**.
- V. Žalobcovi sa proti žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8,74 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca elektronicky doručenu žalobou Okresnému súdu Nitra dňa 27.06.2021 požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu sumu 2900,28 eura, spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 28.11.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je na základe zlúčenia právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorá dňa 18.11.2016 uzavrela so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 6244671/1620004907 na základe ktorej jej poskytla pôžičku vo výške 4000 eur. Podľa zmluvy mala pôžičku žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 102,02 eura až do celkovej sumy 6132 eura. Do dňa podania žaloby uhradila žalovaná sumu 2368,40 eura. Pretože žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jej jednotlivé splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, vyzval ju listom zo dňa 26.09.2018 (predžalobná upomienka) k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu viac než 30 dní a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatniť. Keďže dlžné splátky neuhradila, úver dňa 19.11.2018 zosplatnil, o čom ju informoval listom zo dňa 22.11.2018 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru). Právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 2900,28 eura. Okrem toho požaduje aj zaplatenie zákonných úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pretože

bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou a obvyklá doba jej doručenia je najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu si neuplatňuje. Pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku, doručenkú k predžalobnej upomienke, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, notársku zápisnicu a opis rozdelenia majetku.

2. Súd vo veci vydal dňa 16.07.2021 platobný rozkaz, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná včas vecne odôvodnený odpor, na základe ktorého prišlo k zrušeniu platobného rozkazu priamo zo zákona (ustanovenie § 267 ods. 4 CSP v znení účinnom od 01.07.2021).

3. Žalovaná v odpore namietala, že zaplatila z istiny vyššiu sumu ako uviedol žalobca, pričom z predložených listín vyplýva, že nesprávne je vyčíslená aj celá dlžná suma. Poukázala na neprimeranú výšku dohodnutého úroku. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú sadzbu v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám. Navrhla vyžiadať ako dôkaz záznam audiotextových volaní, ktoré prebehli medzi ňou a veriteľom s akcentom na dohodu o splátkach.

4. Žalobca v replike stroho uviedol, že uplatňované úroky so zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola riadne oboznámená so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporeovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške. Celková suma pôžičky je uvedená správne.

5. Žalovaná sa k replike žalobcu nevyjadřila.

6. Žalobca zobral pred nariadením pojednávania žalobu späť vo výške 120 eur, keďže žalovaná vykonala úhrady v mesiaci máj, jún, júl a august 2021. Z predloženého prehľadu splátok vyplynulo, že žalovaná realizovala 4 úhrady vo výške 30 eur a to dňa 17.05.2021, 16.06.2021, 16.07.2021 a 18.08.2021.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh čiastočne späť skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovanej so späťvzatím návrhu nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie sumy 120 eur zastavil.

12. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania vždy skúmať procesné zavinenie na zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatie žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Súd za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti zisťoval zavinenie na zastavení konania niektorej zo strán konania. V uvedenom prípade možno konštatovať, že procesné zavinenie na zastavení konania možno pričítať tak žalobcovi, keď zobral žalobu späť v sume vo výške 60 eur pre splátky realizované pred podaním žaloby (dňa 17.05.2021 a dňa 16.06.2021 po 30 eur), v dôsledku čoho zavinil zastavenie konania v časti 60 eur, pretože podal

žalobu nezohľadňujúc už uvedené platby. Rovnako súd vzhľadom na zavinenie žalovanej, ktorá realizovala dve úhrady v súhrnnej výške 60 eur (16.07.2021 a 18.08.2021), teda zjavne po podaní žaloby, preto v uvedenej výške zavinenie žalovanej. Pretože súd zistil rovnaké procesné zavinenie oboch strán na zastavení konania (u žalobcu v časti zaplata sumy 60 eur, rovnako aj u žalovanej v časti zaplata sumy 60 eur) žiadnej zo strán v zastavujúcej časti nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súčasne súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že rozhodol dvomi výrokmi o nároku na náhradu trov konania, pretože zákonodarca striktné diferencuje medzi zásadou úspechu a zásadou procesného zavinenia na zastavení konania, čo celkom nepochybne vyplýva aj zo systematického výkladu, keď oba inštitúty reflektoval do iného ustanovenia. Okrem toho, žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku neukladá súdu, aby rozhodol jedným výrokom o nároku na náhradu trov konania, čo je odôvodnené napríklad aj v prípadoch, ak sú predmetom konania rôzne typy žalobných nárokov (žaloba na plnenie, žaloba na určenie právnej skutočnosti atď.). V tomto kontexte súd dodáva, že v súdnej praxi neexistuje jednotný názor na túto problematiku, v dôsledku čoho je podľa názoru súdu správne, ale nepochybne aj zákonné a spravodlivé rozhodovať a striktné odlišovať zásadu úspechu od zásady zodpovednosti za procesné zavinenie na zastavení konania.

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom vykonal pojednávanie podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, ako aj právneho zástupcu žalobcu, vzhľadom na to, že žalobca svoju neúčast' ospravedlnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol, aby súd rozhodol na základe listinných dôkazov a žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila a nežiadala odročit' pojednávanie. Súd zároveň vyzval žalovanú, aby preukázala realizáciu splátok ohľadne namietanej výšky vyčíslenej istiny, avšak do dňa pojednávania na túto výzvu nereagovala.

14. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu (jeho právneho zástupcu) a žalovanej a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania a zistil tento skutkový a právny stav :

15. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1620004907 zo dňa 18.11.2016 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“) vyplýva, že žalovaná ako dlžník požiadala spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľa o poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 4000 eur, so splátkami 102,20 eura bez poistenia mesačne, pri počte 60 mesačných splátok. Zmluva, ktorej sú súčasťou aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere je podpísaná žalovanou a právnym predchodcom žalobcu. Poistenie úveru dojednané medzi stranami nebolo, pretože žalovaná využila možnosť zvoliť si čerpanie úveru bez uzavretia poistenia. Zo zmluvy vyplýva termín prvej splátky 20.12.2016 a termín konečnej splatnosti 20.11.2021. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť veriteľovi predstavovala sumu 6132 eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2132 eur. Fixná úroková sadzba je v zmluve uvedená vo výške 19,90 %, RPMN vo výške 19,90 %, pri priemernej hodnote RPMN 16,06 %. Najvyššia prípustná odplata bola v zmluve uvedená vo výške 24,68 %. Z časti 6.1 zmluvných podmienok, bod 6 vyplýva, že klient bol povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v Splátkovom kalendári. V časti 9.2 veriteľ precizoval právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky a v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jedenej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z časti I. spotrebiteľskej zmluvy vyplýva, že žalovaná poskytla právnemu predchodcovi žalobcu svoje osobné údaje, a to svoje meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu. Rovnako uviedla svoj rodinný stav, priemerný mesačný čistý príjem a jej mesačné výdavky. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.09.2018 vyplýva, že veriteľ upozornil žalovanú, že je v omeškaní so zaplatením splátky splatnej 07/2018 a že veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. Z doručky vyplýva, že žalovaná si uvedenú zásielku prevzala dňa 03.10.2018. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.11.2018 vyplýva, že veriteľ úver zosplatiť. Z notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. P. V. dňa 11.12.2017 N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 vyplýva, že bol schválený projekt rozdelenia zlúčením tak, že veriteľ zanikol a jeho právnym nástupcom bol právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB a.s.) a VÚB Leasing, a.s.. Z prílohy č. 1 k projektu vyplýva, že táto pohľadávka prešla na žalobcu. Z výpisu z obchodného registra veriteľa bolo preukázané, že zanikol 31.12.2017 výmazom z obchodného registra.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.) účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

20. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ,ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

22. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

26. Podľa 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa v čase vzniku zmluvy upravoval zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento za spotrebiteľský úver označuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky úveru alebo v inej právnej forme a za zmluvu o spotrebiteľskom úvere zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Na právny vzťah súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, pretože zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca vystupuje ako podnikateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa a nemohol ovplyvniť obsah zmluvy, ani obsah všeobecných podmienok.

29. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 18.11.2016 podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou tak nekonala, čiže bola spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Uzavretie spotrebiteľskej zmluvy nebolo sporné, hoci žalobca vo vyjadrení súdu dňa 15.11.2021 uvádzal, že žalovanou uvádzané tvrdenia sú zjavne účelové s cieľom spochybniť platnosť právneho úkonu. Takéto tvrdenia žalovaná ani neprezentovala, preto súd považoval takéto skutkové tvrdenie žalobcu za irelevantné, pretože ide zjavne o formulárové podanie, ktorým žalobca rádovo rovnako reaguje vo viacerých prípadoch na obranu žalovaného rovnakým spôsobom, a to bez znalosti konkrétnych skutkových tvrdení. Súd prvom rade skúmal, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň sa následne súd zamerl predovšetkým na skutočnosti namietané samotnou žalovanou a to, či výška dojednanej odplaty, ako aj výška úrokovej sadzby nie je v rozpore s právnymi predpismi.

30. Pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie dohodnutá odplata podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných

prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty (viď nižšie) sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu (pozri § 21 ods. 2 ZSU) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Najvyššia prípustná výška odplaty je stanovená v závislosti od rozhodujúcej referenčnej sadzby bankových úverov a pôžičiek, pričom, tak, ako uvádza ustálená judikatúra súdov, určenie najvyššej prípustnej výšky odplaty sa odvíja od násobku priemeru úrokových sadzieb, za ktoré banky poskytujú spotrebné úvery. V ustanovení § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. sa zavádza zásada, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 VOZ pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

31. Je bez akýchkoľvek pochybností, že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi netvorí len úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Uvedené priamo vyplýva z ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Osobitný význam úrokov ako jednej zo zložiek odplaty sa prejavuje v tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. i) uvádzať i úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Je preto potrebné bez akýchkoľvek pochybností pripustiť, aby táto zložka odplaty, teda úrok, podliehal súdnemu prieskumu so zameraním na zistenie, či je v súlade s dobrými mravmi alebo nie.

32. Súd v predmetnom prípade zistil, že RPMN (analogicky pre tento pojem možno používať aj slovo odplata) RPMN od 1 do 5 rokov pri výške úveru od 1 500 eur do 6 500 eur, vzťahujúca sa na prejednávaný prípad bola vo výške 15,12% (údaje zistené zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2016 na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky. Pretože zo zmluvy vyplýva, že odplata bola dohodnutá vo výške 19,9 % ročne (v takej istej výške aj zmluvný úrok, teda bola tvorená len úrokom), súd dospel k nepochybnému záveru, že táto podstatne neprevyšuje odplatu vo výške 15,12 %, ktorá bola požadovaná v obdobných prípadoch za spotrebiteľské úvery. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť v zmysle § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, teda dojednaná odplata by bola neplatná len vtedy, ak by bola vyššia ako 30,24 % teda by predstavovala dvojnásobok priemernej RPMN (15,12%). Vzhľadom na uvedené je celkom zrejmé, že odplata bola dojednaná v súlade s právnymi predpismi, ktoré súd citoval vyššie. Na podporu svojej argumentácie súd uvádza, že vychádzal z výšky odplaty reflektovaného do RPMN (úrok v rovnakej výške), pretože nie výška úrokovvej sadzby, ale výška odplaty vyjadrená pomocou RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom s poukazom § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4CoCsp/23/2020 zo dňa 21.10.2020). Zároveň súd jednoduchým matematickým výpočtom zistil - vynásobením počtu splátok a výšky splátky (60 x 102,20 eur), že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ splatiť bola uvedená správne. Okrem toho, z informatívneho výpočtu RPMN dostupného na internete zistil, že aj RPMN bolo uvedené v správnej výške (19,90 %), teda nebolo v neprospech spotrebiteľa.

33. Ďalej sa súd zaoberal námietkou žalovanej, ktorá namietala výšku úroku, ktorý podľa jej názoru prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch. Súd teda podrobil prieskumu predmetnú spotrebiteľskú zmluvu aj v tejto časti, a to z dôvodu poskytnutia vyššej ochrany slabšej strane sporu, keďže ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd predovšetkým posudzoval, či je dojednaný úrok vo výške 19,90% v súlade s dobrými mravmi (§ 39), súčasne aj či nejde zo strany veriteľa, respektíve žalobcu o úžernícke konanie, ktoré by mohlo byť postihnuté ustanovením § 39a Občianskeho zákonníka. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Hoci maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch

nebola v čase poskytnutia úveru žiadnym právnym predpisom limitovaná a bola ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky podstatným spôsobom presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Napriek tomu, že predmetný úver bol poskytnutý nebankovým subjektom, dojednanie úrokov nemôže a aj nesmie výrazne prekračovať úrokové sadzby oproti bankovým subjektom. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Za v rozpore s dobrými mravmi je potrebné považovať úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/188/2017 zo dňa 06.06.2017). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, 3Cdo/173/2003, z ktorých jednoznačne vyplýva, že pokiaľ výška zmluvných úrokov prevýši priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100%, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom, t. j. dojednaná výška zmluvných úrokov je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).

34. Na základe uvedeného súd dospel k nepochybnému záveru, že žalobca nemá nárok na dohodnuté úroky, pretože tieto sú v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb na webovom sídle Národnej banky SR úroková miera úverov poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období 11/2016 pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti činila hodnotu 7,97 % pri úveroch od 1 do 5 rokov, pričom v zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 19,90 %, ktorý o 149 % (takmer 150%) prevyšuje priemer úrokov na trhu pri porovnateľných úveroch. Z dôvodu absolútnej neplatnosti právneho úkonu v časti úrokovej sadzby je preto potom potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, v dôsledku čoho má žalobca nárok na vrátenie iba dlžnej istiny od ktorej súd odpočítal všetky realizované platby žalovanou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1511,60 eura (4000 eur - 2368,40 eura (splatená suma) - 120 eur (úhrady úveru, ktoré neboli zohľadnené v žalobe - späťvzatie) spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 28.11.2018 do zaplataenia, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba určená ECB a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Počiatok omeškania súd určil od 28.11.2018 tak ako navrhol žalobca v podanej žalobe, je to šiesty deň nasledujúci po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v tom čase už bol žalovaná v omeškaní so splácaním úveru. Pretože súd vzhliadol absenciu obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluve o úvere - vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmluvného dojednania v časti úrokovej sadzby, nebolo z hľadiska hospodárnosti konania nevyhnutne potrebné zaoberať sa prípadne inými obligatónymi náležitosťami zmluvy (ktoré sú inak v zmluve uvedené), ktoré by v zmluve absentovali, keďže záver súdu by nijakým spôsobom neovplyvnili. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol, pretože dospel vo veci s poukazom na vyššie uvedené k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

35. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353382&f=3>> pri dlhu splatného v splátkach je pre účely spotrebiteľských vzťahov sprísnené úpravou § 53 ods. 9 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1351024&f=3>>. Znamená to, že len vtedy môže dôjsť k uplatneniu práva na predčasné zosplatenie úveru podľa § 565 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353382&f=3>>, ak je splnená okrem iného podmienka omeškania úhrady konkrétnej splátky po dobu 3 mesiacov a neuhradenia tejto splátky ku dňu zosplatenia úveru. Len ak sú splnené konkrétne zákonné predpoklady pri omeškaní splátky, t.j. doba omeškania v trvaní

3 mesiacov, môže uplatniť veriteľ právo zosplatnenia úveru. Pri splátke neuhradenej a splatnej ku dňu 07/2018 (20.07.2018) potom mohol žalobca uplatniť právo na zosplatnenie úveru najskôr po dátume 20.10.2018, čo aj v predmetnom žalobca realizoval. Teda medzi splatnosťou nezaplatenej splátky a dňom, ku ktorému veriteľ vyhlási predčasné zosplatnenie úveru, musia uplynúť aspoň tri mesiace. Zároveň musí byť spotrebiteľ na možnosť predčasného zosplatnenia úveru upozornený a to najmenej 15 dní pred jeho zosplatnením. Povinnosť veriteľa, aby súčasne spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť zosplatnenia úveru, je ustanovená v prospech spotrebiteľa, aby tento mal možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky a odvrátiť tak nebezpečenstvo zosplatnenia celej pohľadávky veriteľa z úveru. Žalovaná bola upozornená na možnosť zosplatnenia celého úveru, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej dňa 07/2018 (20.07.2018) listom zo dňa 26.09.2018, ktorý jej bol doručený do vlastných rúk dňa 03.10.2018, čo preukazuje aj fotokópia doručky v spise (č.l. 24). Samotné zosplatnenie úveru bolo dohodnuté v zmluvných podmienkach a to v bode 9.2, ktoré boli súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úveru, ktorú podpísala žalovaná. Cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Keďže sa predžalobná upomienka (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - upozornenie na možnosť predčasného zosplatnenia úveru) dostala do dispozičnej sféry žalovanej, následne žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 22.11.2018. Súd konštatuje, že žalobca platne zosplatnil úver podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka. Aj keď k samotnému úkonu predčasného zosplatnenia úveru žalobca nepredložil doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu alebo doručku, podľa názoru súdu listina o zosplatnení má viac-menej deklaratórny charakter. S uvedeným názorom súhlasil aj Krajský súd v Nitre, vo svojom rozsudku, sp. zn. 6CoCsp/18/2021 zo dňa 24.09.2021. Žalovaná nesplácala úver riadne a včas, tým porušila ustanovenia zmluvy o úvere ako aj vyššie citované zákonné ustanovenia a dostala sa do omeškania so splácaním úveru, preto došlo k vyhláseniu splatnosti dlhu z úverovej zmluvy ku dňu 22.11.2018.

36. Súd zároveň z úradnej povinnosti skúmal, či právo veriteľa nie je premlčané a to s poukazom na ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka v spojení § 879v Občianskeho zákonníka, keďže konanie sa začalo po účinnosti uvedeného ustanovenia. Veriteľ si preto právo na zaplatenie celého úveru podľa § 103 Občianskeho zákonníka mohol žalobou na súde uplatniť najskôr dňom 21.07.2018 (deň nasledujúci po zosplatnení úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 07/2018, t. j. 20.07.2018). Pretože toto právo bolo uplatnené 27.06.2021 bolo uplatnené v 3 - ročnej premlčacej dobe, ktorá by uplynula 21.07.2021. Z uvedeného dôvodu právo veriteľa na zaplatenie dlžnej sumy nie je premlčané, keďže žaloba bola podaná v 3-ročnej premlčacej dobe.

37. Súd zároveň zamietol návrh žalovanej vyžiadanim si záznamu audiotextových volaní, ktorý mal prebehnúť medzi žalovanou a veriteľom, pretože vykonanie takéhoto dôkazu by nebolo ani hospodárne ani účelné, navyše by kvalitatívnym spôsobom vôbec neovplyvnilo zistený skutkový stav vo veci. Žalovaná totiž sama uviedla, že sa dostala do stavu vlastnej platobnej neschopnosti, čoho dôsledkom bolo práve vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Sama konštatovala, že sa v roku 2020 skontaktovala s veriteľom, pričom zo skutkového stavu je zjavné, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru prišlo v roku 2018, teda žalovaná už v roku 2020 bola povinná vrátiť úver v celej jeho výške. Prípadné dohodnuté splátky, či už ústne, alebo aj v písomnej forme by nemali vplyv na možnosť žalobcu požadovať vrátenie úveru, a to aj z dôvodu možného premlčania nároku.

38. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na podľa § 255 odsek 1 CSP a v konaní úplne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 8,74%. Keďže súd samostatne rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti, potom predmetom konania ostala suma 2780,28 eura. Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia sumy 1511,60 eura, čo činí jeho materiálny úspech 54,37 % a žalovaná bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 1268,68 eura (zamietnutie žaloby), čo predstavuje jej úspech v konaní 45,63 %, pričom celkový úspech žalobcu predstavuje 8,74 % (54,37% - 45,63%). O výške náhrady trov konanie rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.